

Шевченко

Квапиться березень синіми трасами.
Впурхує сонечко в серце шпаківні.
... А над Черкасами, а над Черкасами –
Очі, сонячно-гнівні.

(Долі нашої веретено.
Нитка розпуки. Зневіри дим
Та прозрівала земля зелено
В білій темряві зим).

І освятилася сонцем дорога.
І відсахнувся від неї блуд.
... За Нього, хоча б за Нього
Благословенна, земленько, будь!